

PÄÄKIRJOITUS

Onko tarpeeksi todisteita?

Kuuluisan ateistifilosofi Bertrand Russellin kerrotaan sanoneen, että jos hän kohtaa Jumalan viimeisellä tuomiolla, hän sanoo Jumalalle: ”Ei ollut tarpeeksi todisteita.”

Ruotsin luterilaisen kirkon arkkipiispa K. G. Hammar puolestaan on sanonut: ”Onko mitään järkevää syytä uskoa Jumalaan. Jos järkevällä tarkoitetaan järjellisesti kestäväää, on tähän kysymykseen vastattava, että tuskin... Ainoa mahdollinen syy uskoa Jumalaan on, että koemme Jumalan liittyvän jotenkin totuuteen.”

Apostoli Paavalin asenne on täysin toisenlainen kuin edellä mainittujen. Paavali kirjoittaa: ”Jumalan viha ilmestyy taivaasta ja kohdistuu kaikkeen jumalattomuuteen ja vääryyteen, jota ihmiset tekevät pitäessään totuutta vääryyden vallassa. Sen, mitä Jumalasta voidaan tietää, he kyllä voivat nähdä. Onhan Jumala ilmaissut sen heille. Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja havaittavissa hänen teoissaan. Sen vuoksi he eivät voi puolustautua. Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole kunnioittaneet ja kiittäneet häntä Jumalana, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. (Room. 1:18–21)

Todisteet kyllä riittävät hyvin. Ongelma ei ole todisteissa vaan epäuskoista sydäntä

seuraavassa ymmärryksessä, joka ei halua nähdä sitä, mikä on ilmeistä.

Koska koko ihminen – sekä ymmärrys, tahto että tunteet – on langennut, ketään ei voi koskaan argumentoimalla saada sisälle Jumalan valtakuntaan. Kääntymys ja uskoon tuleminen ovat aina Jumalan hengen aikaansaannosta, Jumalan sanan vaikutusta. Itsestään käsin ihminen ei kykene kääntymään Jumalan puoleen ja uskomaan.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että uskon puolustaminen ja epäuskon puolesta esitettyjen argumenttien torjuminen olisi turhaa ja merkityksetöntä. Päinvastoin. Meidät on kutsuttu ”kaatamaan kumoon järjen päätelmät ja kaikki, mikä nousee ylpeänä vastustamaan Jumalan tuntemista.” (2. Kor. 10: 4–5).

Ymmärrämmekö aikaa jota elämme?

Meidän aikamme on täynnä valheita ja epätosia väitteitä kristillisestä uskosta. Kristityillä on edessään suuri tehtävä, jos he yrittävät oikaista väärinkäsityksiä ja selvittää lähimmäisilleen, mitä kristillinen usko oikeastaan opettaa.

Muun muassa tätä aihetta käsiteltiin toukokuussa pidetyssä Apologia-Forumissa. Ryttylässä pidetty seminaari oli Suomen oloissa harvinainen tapahtuma. Eri alojen professorit, tohtorit ja tutkijat selvittelivät, mitä kristillisellä uskolla on

sanottavana heidän omasta tieteenalastaan. Pääluentoisijoina oli ”Perusteltu usko” kirjan kirjoittaja Stefan Gustavsson Ruotsista ja Lars ja Margunn Dahle Norjan mediakorkeakoulusta. Tämä kristillisen lähetysjärjestö Missionssambandin ylläpitämä korkeakoulu kouluttaa 20 % kaikista Norjan journalisteista. Gustavsson puolestaan toimii apologeettisesti orientoituneessa raamattukoulussa, Credo-akatemiassa, jolla on oikeus antaa kahdenkymmenen opintoviikon edestä myös yliopisto-opetusta.

Kummassakin laitoksessa pyritään opettamaan ihmisiä ymmärtämään ja arvioimaan erilaisia maailmankatsomuksia, jotka ovat yhteiskunnassa kohdattavien ideologioiden, elokuvien ja median taustalla. Esimerkiksi mediakorkeakoulussa Dahlet kertoivat opettavansa sekä uskovia että ei-uskavia opiskelijoita analysoimaan ja ymmärtämään erilaisia maailmankatsomuksia, jotta he voisivat erottaa ne toisistaan ja saisivat apua oman vakauksensa muodostamiseen.

Myös Suomessa tarvittaisiin paljon enemmän tämäntapaista työskentelyä. Tarvittaisiin lukuisia kristillisistä näkökulmasta tehtyjä tutkimuksia eri maailmankatsomuksista ja ilmiöistä. Monet Apologia-Forumissa osallistujat ilmaisivat ilonsa ja kiitollisuutensa siitä, että seminaarista sai apua oman ajan ja uskon ymmärtämiseen ja sen näkemiseen miten – lainataksemme kristittyä kirjailijaa C. S. Lewisia – uskomme kristinuskoon kuin aurinkoon: emme nähdäksemme auringon, vaan koska sen valossa näemme kaiken muun.

STI:n apologeettinen kutsumus

STI:ssä teemme lähes kokonaan työtä teologien parissa. Meidänkin tavoitteemme on auttaa opiskelijoita ymmärtämään paremmin erilaisia teologisia suuntauksia ja

oppeja, jotta he erottaisivat, mikä on klasisisen kristillisen opin mukaista ja mikä ei. Tässä työssä on vielä paljon tehtävää. Raamatun ja kristillisen ajattelun historian tuntemus on nykyään usein hämmästyttävän vähäistä. Lisäksi teologian opiskelijat saavat valitettavan vähän konkreettista apua tulevaa teologin ja papin työtään varten. Teologian tohtoriksi voi valmistua yliopistosta ilman että on saanut juurikaan käytännön opetusta siitä, miten toimia paimenena, opettajana tai sielunhoitajana käytännön seurakuntatyössä. Muun muassa juuri tähän tarpeeseen STI pyrkii vastaamaan. Haluamme olla vahvistamassa seurakuntatyöhön valmistuvia teologian opiskelijoita sekä kristillisen tiedon syvempään ymmärtämiseen että hengellisen elämän hoitamiseen ja suurempaan kutsumustietoisuuteen.

Tämä merkitsee sitä, että mekin joudumme jatkuvasti harjoittamaan apologiaa. Joudumme vastaamaan erilaisiin kristillistä uskoa vastaan esitettyihin haasteisiin ja myös esittämään perusteita sen puolesta, miksi me kristittyinä uskomme niin kuin uskomme. Tämä on aikaa vievää ja usein hitaasti etenevää monipuolista työtä.

Eräs pian valmistuva teologi ilmaisi hyvin, miksi hän käy STI:ssä:

- koska hän haluaa tulla paremmaksi teologiksi,
- koska hän kokee yliopisto-opetuksen riittämättömäksi ja yksipuoliseksi,
- koska STI:ssä on hyvät lukutilat ja kirjasto,
- koska STI:ssä saa uusia ystäviä,
- koska STI:ssä tehdään luotettavaa teologiaa.

Muun muassa juuri näitä asioita varten me olemme olemassa. Kiitos jälleen tuestasi, joka tekee tämän työn mahdolliseksi.

27.5.2004
Leif Nummela